

Reykjavík, 20.nóvember 2012

Fjárlaganefnd Alþingis
Austurstræti 8-10
150 Reykjavík

Efni : Frumvarp til laga um sölu ríkisins á eignarhlutum í fjármálafyrirtækjum, þingmál 151, þingskjal 151.

Bankasýsla ríkisins fagnar ofangreindu frumvarpi og styður það. Í umsögn þessari kemur stofnunin á framfæri athugasemdum við einstakar greinar frumvarpsins. Í sérstökum viðauka eru einnig lagðar fram tölulegar upplýsingar tengdar sölu eignarhluta.

ATHUGASEMDIR VIÐ EINSTAKAR GREINAR FRUMVARPSINS

1.gr.

Við lestur greinarinnar virðist heimild ráðherra til að selja eignarhluti koma í kjölfar fenginna tillagna frá Bankasýslu ríkisins. Bankasýsla ríkisins hefur hins vegar skilning á því að ráðherra eigi frumkvæði að því að eignarhlutir fari í söluferli t.d. vegna aðkallandi aðstæðna í ríkisfjármálum. Til dæmis má segja, að með ritinu „Ríkisbúskapurinn 2012-2015: Skýrsla um áætlun í ríkisfjármálum“ hafi ráðherra í raun tekið slíkt frumkvæði um sölu á eignarhlutum, en ekki Bankasýsla ríkisins.

Bankasýsla ríkisins vill einnig koma á framfæri athugasemdum varðandi sölu eignarhlutar í Landsbankanum hf. Athuga mætti hvort rýmka megi söluheimild lagafrumvarpsins þannig að eignarhlutur ríkisins verði lægri en 70% eftir fyrstu sölu. Bent er á þetta með hliðsjón af nokkrum atriðum. Í fyrsta lagi munu aðrir hluthafar en ríkið vilja njóta ákveðinnar minni hluta verndar og halda á a.m.k. 1/3 hlut, en breytingar á samþykktum félags þurfa stuðnings 2/3 hluthafa, sbr. ákvæði 93. gr. laga nr. 2/1995 um hlutafélag. Í öðru lagi er vert að benda á, að meðan ríkið heldur á meiri hluta hlutafjár í félagi fellur það bæði undir lög nr. 47/2006 um kjararáð og upplýsingalög nr. 50/1996, en mögulegt er að nýir fjárfestar myndu túlka slíkar kvaðir sem íþyngjandi. Í þriðja lagi er einnig vert að ihuga að ákveðinn fjárfestahópur, t.d. alþjóðlegir bankar, hefði einungis áhuga á að eignast ráðandi hlut í bankanum, ef ekki bankann í heild sinni. Í fjórða lagi má benda á að skv. reglum Kauphallarinnar er miðað við að við skráningu sé a.m.k. 25% hlutur félags í eigu almennra fjárfesta.¹

Í fimmta lagi er viðbúið að nýir fjárfestar í Landsbankanum hf. vilji sjá hugmyndir ríkisins um sölu á frekari eignarhlutum í bankanum, m.a. til að meta seljanleika hlutabréfanna á eftirmarkaði og framboð á þeim í náinni framtíð, ef sala eignarhlutanna fer fram með skráningu. Í þessu sambandi er vert að benda á, að í undanfara nýlegra nýskráninga á íslenskum hlutabréfamarkaði voru eignarhlutir fyrst seldir til fagfjárfesta, áður en þeir voru seldir á almennum hlutabréfamarkaði. Hefur einnig tíðkast við nýskráningar að seljendur samþykki að takmarka frekari sölu hlutabréfa í einhvern tíma.

¹ Vegna stærðar Landsbankans hf. er viðbúið að bankinn fengi undanþágu frá þessu skilyrði.

Þrátt fyrir ofangreindar athugasemdir getur Bankasýsla ríkisins vel tekið undir sjónarmið að selja ekki fyrst um sinn meira hlutafé í Landsbankanum hf. en þau 11,3%-27,9%, sem heimild fengist fyrir með frumvarpinu.² Líta má á að með því að takmarka sölu á eignarhlut í Landsbankanum hf. komi löggjafinn á móts við ákveðin stöðugleikasjónarmið. Söguleg reynsla sýnir að fyrsta sala á eignarhlutum ríkja í stórum bönkum er oft á þessu bili. Vegna stærðar Landsbankans hf. yrði sala á 11,3%-27,9% hlut væntanlega langstærsta nýskráning á hlutabréfum, sem fram hefur farið á íslenskum markaði. Einnig er vert að benda á, að sýni t.d. alþjóðlegur banki áhuga á að eignast ráðandi hlut í bankanum mætti athuga að gefa ráðherra heimild til að veita þeim aðila forkaupsrétt á þeim 70% hlut sem ríkið héldi eftir, enda væri bankinn tilbúinn að greiða hærra verð en aðrir kaupendur. Hins vegar er ekki ljóst hvort að frumvarpsdrögin veiti ráðherra heimild til að semja um slíkan forkaupsrétt.

2. gr.

Bankasýsla ríkisins gerir engar efnislegar athugasemdir við þessa grein, en bendir þó á að mikilvægt sé að trúnaðar sé gætt um ráðgerða sölumeðferð eignarhluta ríkisins á meðan hún er í efnislegri umfjöllun hjá ráðherra og þingnefndum. Hins vegar telur stofnunin rétt að aflétta sem mestum trúnaði við gerð skýrslu um sölumeðferðina, skv. 5. gr. frumvarpsins.

3. gr.

Bankasýsla ríkisins tekur heilshugar undir markmið greinarinnar. Stofnunin bendir hins vegar á, að meðan enginn markaður er fyrir hlutabréf í íslenskum fjármálafyrirtækjum geti falist huglægt mat í því hvað teljist „markaðsverð.“ Einnig bendir stofnunin á að ákvæði VI. kafli laga nr. 161/2002 um fjármálafyrirtæki setja ströng skilyrði fyrir því hverjir geti eignast virkan eignarhlut í fjármálafyrirtæki og óvíst hvort að unnt sé á þeim forsendum að taka tilboði sem feli í sér „hæsta verð“ fyrir eignarhlutinn.

4.gr.

Hér er vert að íhuga hvernig „ákvörðun [ráðherra] um hvort tilboð skuli samþykkt eða þeim hafnað“ muni virka í framkvæmd þegar kemur að sölu á eignarhlutum skv. þeim aðferðum, sem líklegt er að notaðar verði.

Ef eignarhlutur er seldur með skráningu hlutabréfa á markað, er ráðist í slíkt ferli eftir að upphaflegt verðmat liggur fyrir, eins og 2. gr. frumvarpsins virðist gera ráð fyrir. Hins vegar mun endanlegt söluverð ekki vera ljóst fyrr en á lokakafli skráningarferlis, en mögulegt er að endanlegt söluverð verði lægra en upphaflegt verðmat. Þyrfti þá væntanlega endanlegt samþykki ráðherra, eins og 4. gr. frumvarpsins virðist gera ráð fyrir.

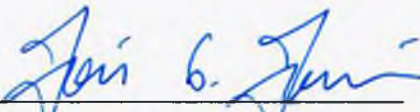
² Eignarhlutur ríkisins í Landsbankanum hf. er nú 81,33%, en gæti farið upp í 97,9%, ef endanleg fjárhæð svokallaðs skilyrts skuldabréfs nær 92,0 ma.kr. hámarki. Þannig fengist heimild til að selja 11,3%-27,9% hlut í bankanum skv. framkomnu frumvarpi. Búist er við því, að skilyrta skuldabréfið verði gefið út á fyrsta ársfjórðungi 2013.

Ef eignarhlutur er hins vegar seldur í gegnum opið söluférfli, getur slíkt ferli hafist með því að allt að tíu áhugasamir kaupendur setja sig í samband við seljanda. Í framhaldinu tekur við nokkurs konar uppboðsferli, þar sem fækkað er í mögulegum kaupendahópi, þangað til að endanlegt val stendur á milli tveggja eða þriggja aðila. Óljóst er hins vegar hvort að samþykki ráðherra, skv. 4. gr. frumvarpsins, þurfi á hverju einasta stigi opna söluférfisins, eða hvort að Bankasýsla ríkisins hafi hóflegt svigrúm innan þeirra marka, sem ákvörðun ráðherra skv. 2. gr. frumvarpsins tekur til.

5.gr.

Þrátt fyrir að frumvarpsdrögin leggi skýrsluskyldur á ráðherra er Bankasýsla ríkisins einnig tilbúin að koma að skýrslugerð, sé þess óskað. Telur stofnunin að vel komi til greina að tilgreina þann frest, t.d. sex mánuði, sem ráðherra eða stofnunin hafi til að skila tilgreindri skýrslu.

Virðingarfyllst,

Jón G. Jónsson, forstjóri

VIÐAUKI

Tafla 1: Eignarhlutir ríkisins í viðskiptabönkum (m.kr)

	(A)	(B)	(C)	(D=B*C)	(E=A/D)
Viðskiptabanki	Bókfært virði	Núverandi	Bókfært virði	Hluttur ríkisins í	Hlutfall
	eignarhlutar ríkisins³	eignarhlutar (%)³	eigin fjár hluthafa⁴	bókfærðu virði	bókfærðs
				eigin fjár hluthafa⁵	virðis⁶
Landsbankinn hf.	122.000	81,33%	213.144	173.357	0,7x
Arion banki hf.	9.862	13,00%	121.500	15.795	0,6x
Íslandsbanki hf.	<u>6.332</u>	5,00%	<u>134.503</u>	<u>6.725</u>	<u>0,9x</u>
Samtals	<u>138.194</u>		<u>469.147</u>	<u>195.877</u>	<u>0,7x</u>

Tafla 2: Hugmyndir um sölu eignarhluta ríkisins í fjármálafyrirtækjum⁷

Fjármálafyrirtæki	Eignarhlutur	Árið 2012		Árið 2013		Árið 2014		Heimild til sölu skv. framlögðu frumvarpi
		Fyrri hluti	Síðari hluti	Fyrri hluti	Síðari hluti	Fyrri hluti	Síðari hluti	
Sparisjóðirnir	49,5-90,9%							49,5-90,9%
Íslandsbanki hf.	5,0%							5,0%
Arion banki hf.	13,0%							13,0%
Landsbankinn hf.	81,3%-97,9%							11,3-27,9% ⁸

³ Skv. ríkisreikningi 31. desember, 2011.

⁴ Skv. efnahagsreikningi Arion banka hf. og Íslandsbanka hf. 30. júní, 2012 og efnahagsreikningi Landsbankans hf. 30. september, 2012.

⁵ Samanstendur af margfeldi (B) núverandi eignarhlutar (%) og (C) bókfærðu virði eigin fjár hluthafa skv. síðasta efnahagsreikningi.

⁶ Samanstendur af hlutfalli (A) bókfærðs virðis eignarhlutar ríkisins skv. ríkisreikningi 2011 og (D) hlut ríkisins í bókfærðu eigin fé hluthafa skv. síðasta efnahagsreikningi hvers banka.

⁷ Heimild: Framtíðarstefna Bankasýslu ríkisins, dags. 16. mars, 2012.

⁸ Ef frumvarp um sölu eignarhluta verður samþykkt fær ráðherra heimild að selja 27,9% hlut í Landsbankanum hf. verði fjárhæð skilyrta skuldabréfsins 92,0 ma.kr., en 24,7% hlut ef fjárhæð þess verður 74,2 ma.kr., eins og hún var 30. september sl. Þá er ljóst að alltaf verður heimilt að selja 11,3% hlut í bankanum, óháð fjárhæð skilyrta skuldabréfsins.

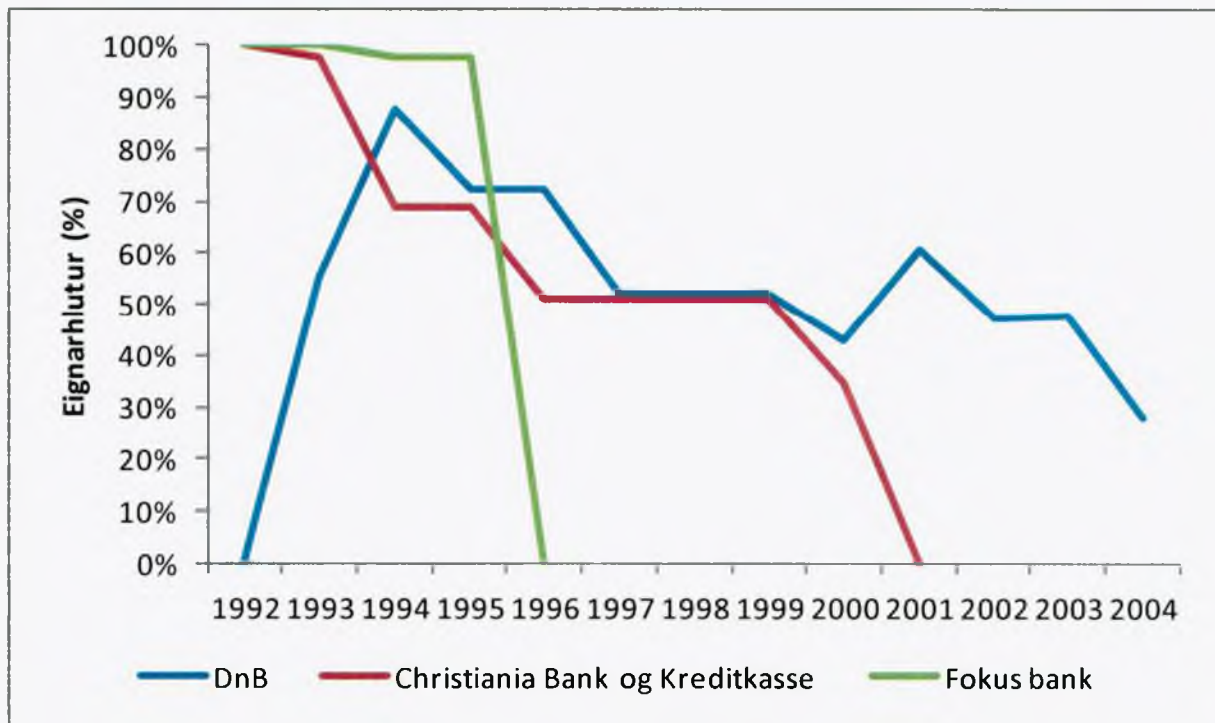
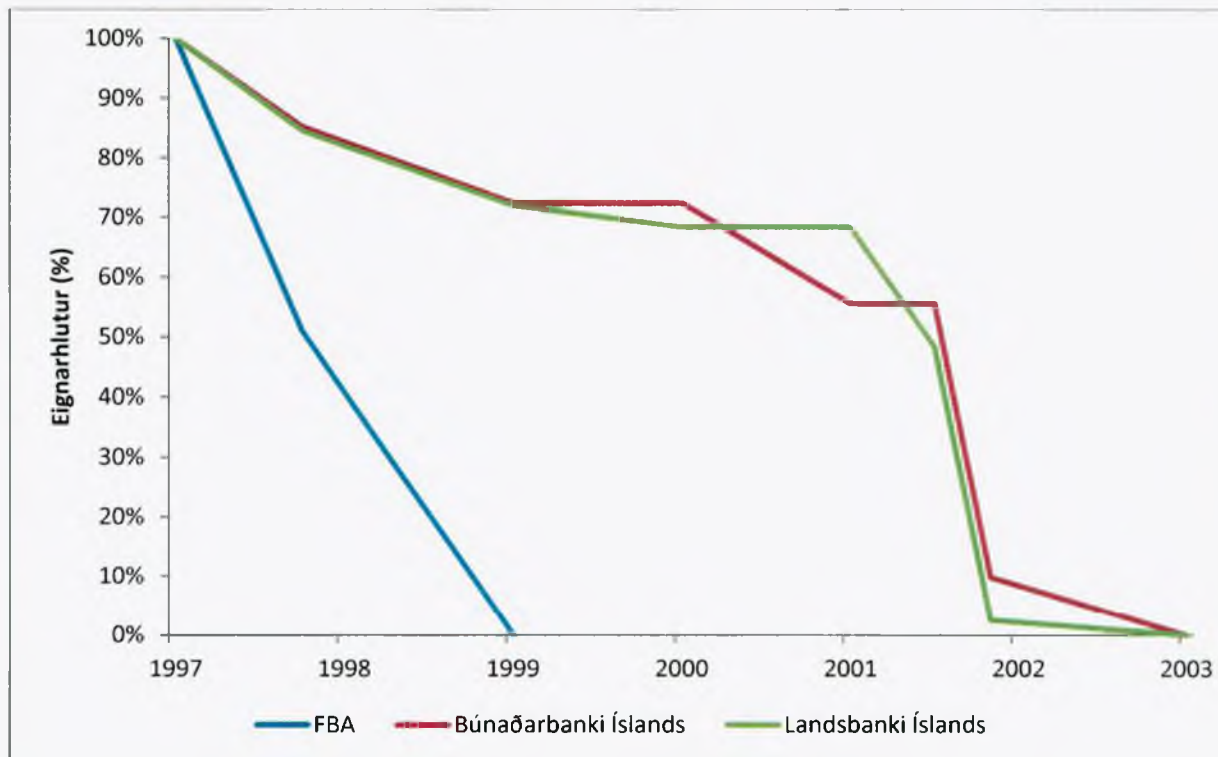
Tafla 3: Eignarhlutur ríkisins í Landsbankanum hf. m. v. fjárhæð skilyrta skuldabréfsins (ma.)

Skilyrta skuldabréfið og eignarhlutir	Við stofnun Landsbankans hf.	Skv. efnahagsreikningi Landsbankans hf. 30. september, 2012	Skv. efnahagsreikningi Landsbanka Íslands hf. 30. júní, 2012
Fjárhæð skilyrta skuldabréfið	-	74,2	92,0
<i>Nafnverðshlutir</i>			
Ríkið	19,5	22,7	23,5
Landsbanki Íslands hf.	4,5	0,9	-
Starfsfólk Landsbankans hf.	-	0,4	0,5
Samtals	24,0	24,0	24,0
Eignarhlutur ríkisins (%)	81,3%	94,7%	97,9%
Bókfært eigið fé 30. september, 2012	<u>213,1</u>	<u>213,1</u>	<u>213,1</u>
Hlutur ríkisins í bókfærðu eigin fé hluthafa	<u>173,3</u>	<u>201,8</u>	<u>208,7</u>

Tafla 4: Stærstu nýskráningar í Kauphöll (ma.kr.)

Ár	Félag	Andvirði útboðs	Núvirði útboðs
2007	Avion Group hf.	10,0	16,0
2006	Exista hf.	9,3	13,9
2012	Eimskip hf.	11,6	11,6
1998	Fjárfestingarbanki atvinnulífsins hf.	4,7	10,1
2007	Century Aluminum Company	5,5 ⁹	8,1
2012	Reginn hf.	7,9	7,9
2007	Icelandair Group hf.	5,0	7,5
2011	Hagar hf.	4,9	5,1
2008	Skipti hf.	3,7	5,1
1998	Landsbanki Íslands hf.	1,9	4,2
2000	Kaupþing hf.	1,9	3,7
2000	Húsasmiðjan hf.	1,7	3,3

⁹ Andvirði útboðs var \$86,6 milljónir

Mynd 1: Þróun á eignarhlut norska ríkisins í bönkum 1992-2004¹⁰**Mynd 2: Þróun á eignarhlut íslenska ríkisins í bönkum 1997-2003¹⁰**¹⁰ Heimild: Ársskýrsla Bankasýslu ríkisins 2012.

Alþingi
Erindi nr. P 141/258
komudagur 30.10.2012

Lúðvík Júlíusson
Brekustígur 7
245 Sandgerði

Efnahags- og viðskiptanefnd Alþingis
Austurstræti 8-10
150 Reykjavík

Sandgerði, sunnudagurinn 14. október 2012

**Efni: Umsögn um frumvarp til laga um sölu á eignarhlutum ríkisins í fjármálafyrirtækjum.
Mál nr. 151, þingskjal 151.**

Með tilliti til 3. gr. frumvarpsins þar sem segir meðal annars:

"Þess skal gætt að skilyrði þau sem tilboðsgjöfum eru sett séu sanngjörn og að þeir njóti jafnræðis. Þá skal við sölu kappkosta að efla virka og eðlilega samkeppni á fjármálamarkaði."

legg ég til að bætt verði við 3. gr.:

"Ekki er heimilt að nota krónur sem keyptar hafa verið af Seðlabanka Íslands í tilboðum sem gerð eru."

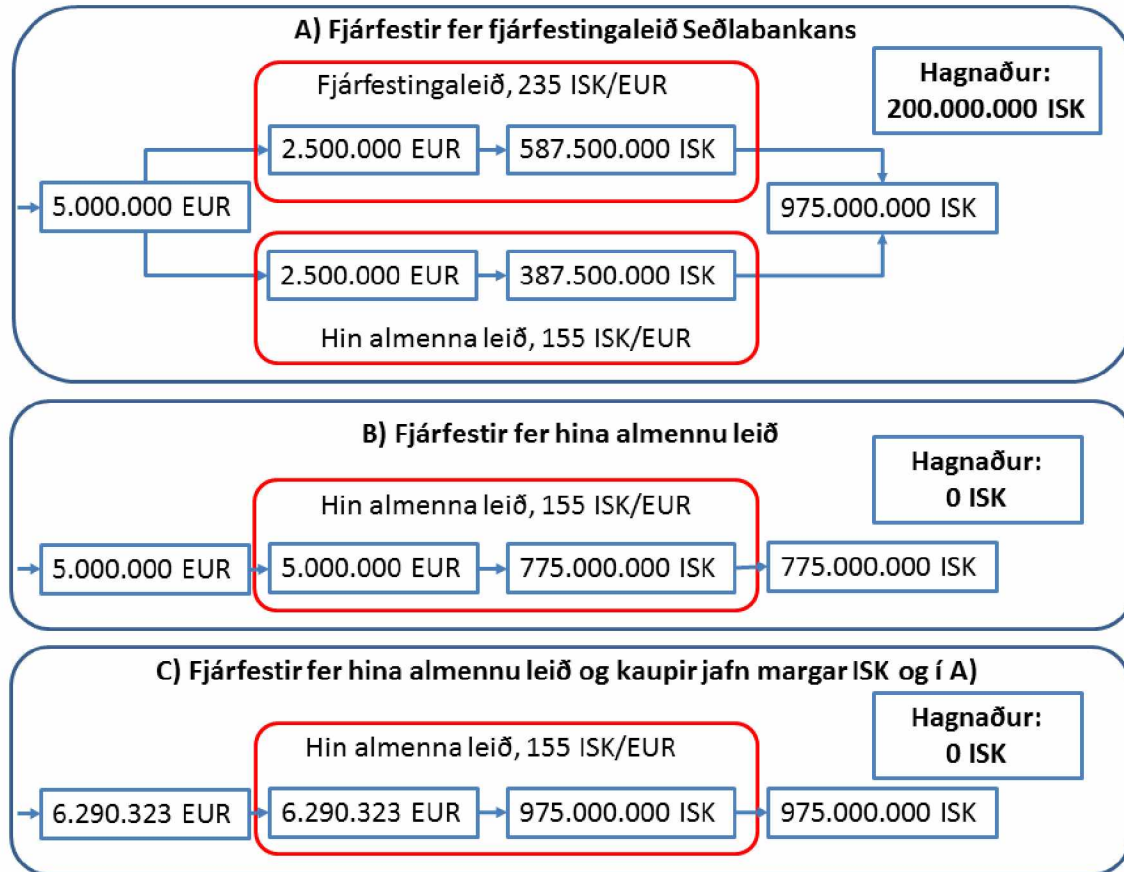
eða sambærileg breyting í þeim tilgangi að leggja áherslu á sanngirni og jafnræði.

Þetta legg ég til vegna þess að þessar krónur, sem í daglegu tali eru kallaðar aflandskrónur, eru keyptar á mun hagstæðara verði en fæst á almennum gjaldeyrismarkaði auk þess sem ekki allir geta tekið þátt í útboðum Seðlabankans. Aðilar sem geta nýtt sér fjárfestingaleið Seðlabankans geta því boðið hærra verð en almennir fjárfestar og því væru þau tilboð ekki sanngjörn og jafnræðis á milli fjárfesta væri einnig ekki gætt.

Sumir þingmenn stjórnarflokkanna hafa gefið sterklega í skyn að heimilt verði að nota aflandskrónur í þeim tilgangi að kaupa eignarhluti ríkisins í fjármálafyrirtækjum. Þeir hafa einnig sagt að það sé æskilegt. Til þess að hægt sé að nota aflandskrónur þarf fjárfestirinn að eiga óskilaskyldan gjaldeyri í vörslu erlendis. Annar gjaldeyri er skilaskyldur, honum þarf að skila til landsins innan þriggja vikna og hann má ekki nota til að kaupa aflandskrónur. Yfirlýsingar þessara þingmanna eru í raun yfirlýsingar um að hvorki eigi að gæta sanngirnis né jafnræðis eins og ég sýni fram á hér á eftir.

Greiningadeildir hafa notað orð eins og "tombóluverð" yfir þann gífurlega ávinning sem fæst með því að fara fjárfestingaleið Seðlabankans og því væri eignarhlutur ríkisins seldur á "tombóluverði" til þeirra aðila sem þá leið við kaup á eignarhlut ríkisins (Greiningardeild Arionbanka, 2012). Seðlabankastjóri, Már Guðmundsson, hefur einnig lýst því yfir að krónurnar sem fáið í gjaldeyrisútboðunum séu á ódýrari en á almennum markaði (Viðskiptablaðið, 2011). Almennt er sagt að fjárfestar sem fari þessa leið njóti afsláttar í fjárfestingum sínum (Viðskiptablaðið, 2012). Hefur Seðlabankinn keypt evruna fyrir 240 krónur að meðaltali í þessum útboðum (mbl.is, 2012). Það er því deginum ljósara að ef hægt er að nota aflandskrónur til að kaupa eignarhlut ríkisins að þá verður ekkert jafnræði á milli fjárfesta.

Þó svo að endanlegt verð yrði í íslenskum krónum og báðir aðilar myndu greiða með íslenskum krónum, þá er kostnaður aðilanna ekki hinn sami. Ástæðan er sú að annar aðilinn kaupir krónur á lægra verði en öðrum er að öllu jöfnu heimilt og þessum krónum getur hann síðan skipt í gjaldeyri á hagstæðara verði að 5 árum liðnum. Þessi ávinningur er bókfærður strax við kaupinn sem hagnaður en það gætu þeir aðilar ekki gert sem ekki færu fjárfestingaleið Seðlabankans.

Fjárfestir C) sem ætlar að bjóða 975 milljónir fyrir hlut ríkisins þarf að selja 6.3 milljónir skilaskyldra evra til þess að geta gert tilboðið á meðan fjárfestir A) þarf einungis að selja 5 milljónir óskilaskyldra evra til að geta gert sambærilegt tilboð. Munurinn jafngildir 4,70% ávöxtun á ári í þau 5 ár sem fjárfestinum er bannað að selja fjárfestingu sína! Hér sést enn betur hvert ójafnræðið er.

Sumir átta sig ekki á þessu strax vegna þess að báðir gera tilboð upp á 975 milljónir króna. En þegar litið er til þess að annar fjárfestirinn notar 5 milljónir evra en hinn 6,3 milljónir evra þegar markaðsverð 975 milljóna er 6,3 milljónir þá sést að sá aðili sem notar 5 milljónir evra hagnast um 1,3 milljónir evra.

Ég vona að umsögn mín fái málefnalega umræðu og að frumvarpinu verði breytt á þann hátt sem ég legg til.

Með fyrirfram þökkum.

Lúðvík Júlíusson

040376-4029

ludvikjul@simnet.is / 863-8450

Heimildir:

Greiningardeild Arionbanka. (6. júní 2012). *Fjárfestingaleiðin: Fasteignir miðsvæðis á tombóluverði*.

Sótt 16. ágúst 2012 frá www.arionbanki.is:

<http://www.arionbanki.is/lisalib/getfile.aspx?itemid=26394>

mbl.is. (2. Október 2012). *Sjötta gjaldeyrisútboð Seðlabankans*. Sótt 14. Október 2012 frá mbl.is:

http://www.mbl.is/vidskipti/frettir/2012/10/02/sjotta_gjaldeyrisutbod_sedlabankans/

Viðskiptablaðið. (29. maí 2011). *Már Guðmundsson: Fyrsta útboðið veitir miklar upplýsingar*. Sótt 23.

júní 2011 frá www.vb.is: <http://www.vb.is/frettir/63719/>

Viðskiptablaðið. (14. apríl 2012). *5 milljarða afsláttur í fjárfestingaleið*. Sótt 14. Október 2012 frá

Viðskiptablaðið: <http://www.vb.is/frettir/71413/>

Nefndasvið Alþingis
Austurstræti 8-10

150 REYKJAVÍK

Reykjavík, 19. nóvember 2012

Efni: Umsögn um frumvarp til laga um sölu á eignarhlutum ríkisins í fjármálafyrirtækjum, 151. mál.

Efnahags- og viðskiptanefnd Alþingis hefur óskað eftir umsögn Samtaka atvinnulífsins um ofangreint frumvarp.

Ein mikilvægasta forsenda samkeppnishæfni íslenskra fyrirtækja í alþjóðlegri samkeppni er að fjármálakerfið nái að þjóna þeim á hagkvæman hátt. Margháttaðar kröfur um aukið eigið fé og lausafé, áhættustýringu og aukið ytra og innra eftirlit, sem þegar hafa komið til framkvæmda eða munu gera það á næstu árum undir merkjum þjóðhags- og eindavarúðar, auka kostnað fjármálafyrirtækja og þörf þeirra fyrir vaxtaálag. Það skapar þrýsting á aukna hagkvæmni í starfsemi fjármálafyrirtækja. Eitt helsta vandamál efnahagslífsins er einangrun frá alþjóðlegum fjármálamörkuðum. Með gjaldeyrishöftunum er bankakerfið að mestu lokað af frá erlendri samkeppni. Það er því mikilvægt að finna á ný hagkvæmar leiðir inn á alþjóðlegan fjármálamarkað sem tryggi atvinnulífinu aðgang að fjármagni á hagstæðum kjörum um leið og innlendra fjármálastarfsemi verði tryggt eðlilegt samkeppnislegt aðhald. Mikilvægast í þessu sambandi er að endurvekja traust á íslenskt fjármálakerfi og trúverðugleika þess. Ef tækist að fá aðkomu öflugra erlendra fjármálafyrirtækja að innlendum markaði opnaðist leið að því marki. Hvað sem eignarhaldi liður er mikilvægt að bankarnir verði sem fyrst skráðir á hlutabréfamarkað sem myndi auka traust á þeim jafnframt því sem eignarhald á þeim verður þá opið og gegnsætt.

Samtökin fagna umræddu frumvarpi og leggja áherslu á að við sölu á eignarhlutum ríkisins í fjármálafyrirtækjum sé horft til þess að styrkja aðgang atvinnulífs og heimila á Íslandi að lánamarkaði sem er í alþjóðlegri samkeppni. Ætla verður að sala umræddra eignarhluta fari fram á einhverjum fjölda ára. Það er mat samtakanna að til grundvallar sölu bréfanna geti verið málefnaleg rök fyrir því að selja bréfin öðrum en hæstþjóðanda. Þannig ber við sölu á eignarhlutum ríkisins í fjármálafyrirtækjum að halda á lofti sjónarmiðum sem efla samkeppni á fjármálamarkaði.

Arionbanki og Íslandsbanki eru nú í meirihlutaeigu erlendra aðila. Í ljósi stöðu efnahagsmála þjóðarinnar skiptir miklu að eigendur þeirra hafi áhuga og áform um að efla bankana hér á landi í alþjóðlegri samkeppni á fjármálamarkaði. Þegar taka skal ákvörðun um sölu á eignarhlut ríkisins í þessum bönkum er að mati samtakanna ástæða til að horfa til slíkra áforma jafnframt. Þá myndi sala á eignarhlutum ríkisins til erlendra aðila stuðla að hraðara afnámi gjaldeyrishafta sem er ómissandi þáttur í ráðstöfunum til umbóta á innlendum fjármálamarkaði.

Virðingarfyllst,

f.h. Samtaka atvinnulífsins

20. nóvember 2012
1211080

Nefndasvið Alþingis
nefndasvid@althingi.is
Austurstræti 8-10
150 Reykjavík

Efni: Umsögn um frumvarp til laga um sölu á eignarhlutum ríkisins í fjármálafyrirtækjum.

Hinn 8. nóvember 2012 sendi Alþingi Seðlabanka Íslands til umsagnar frumvarp til laga um sölu á eignarhlutum ríkisins í fjármálafyrirtækjum og óskaði jafnframt eftir því að Seðlabankinn kæmi á framfæri athugasemdum við frumvarpið.

Seðlabankinn er hlynntur því að settur sé skýr lagarammi um sölu á eignarhlutum ríkisins í fjármálafyrirtækjum en vill koma á framfæri eftirtöldum athugasemdum:

Almennar athugasemdir:

Þess þarf að gæta sérstaklega að sala á stórum eignarhlut (a.m.k. 5% af eiginfé) í fjármálafyrirtæki styrki fjármálakerfið. Því þarf að huga vel að kröfum sem gerðar verða til þeirra sem gætu eignast stóran hlut í fjármálafyrirtæki. Auk krafna um flekklausan starfsferil viðkomandi þarf að horfa til þess að eigandi svo stórs eignarhluta hafi fjárhagslega burði til þess að standa við bakið á viðkomandi fjármálafyrirtæki á erfiðum tímum.

Það skiptir miklu máli fyrir áhrif á erlenda stöðu þjóðarbúsins, greiðslujöfnuð, gengi krónunnar og gjaldeyrisförða hvort kaupandi að stórum hlut í fjármálafyrirtækjum er innlendur eða erlendur. Það er mikilvægt að vandað sé til mats á þeim áhrifum áður en ákvarðanir varðandi sölu til tiltekinna kaupenda eru teknar.

Seðlabankinn leggur áherslu á að andvirði sölunnar verði ráðstafað til lækkunar skulda ríkissjóðs, en verði ekki varið til þess að fjármagna hallarekstur með slökun í aðhaldi í ríksfjármálum.

Athugasemdir við einstakar greinar frumvarpsins:

1. gr. Í fyrsta og öðrum tölulið fyrstu málsgreinar er tilgreint að heimild ráðherra til sölu á eignarhlutum ríkisins í fjármálafyrirtækjum nái til alls hlutar ríkisins í Arion banka hf. og Íslandsbanka hf. Hér þarf að taka

fram að um er að ræða núverandi eignarhlut ríkisins sem er 13% í Arion banka hf. og 5% hlut í Íslandsbanka hf.

2. gr. Hér þyrfti að koma fram að ráðherra leiti umsagnar Seðlabankans um líkleg áhrif fyrirhugaðrar sölu eignarhlutar ríkisins á gjaldeyrismarkað, gjaldeyrisforða og laust fé í umferð. Upphæðir og tímasetningar sölunnar taki mið af því hvað Seðlabankinn metur raunhæft í þeim efnum að teknu tilliti til áhrifa á greiðslujöfnuð þjóðarbúsins.

Seðlabankinn áskilur sér rétt til frekari athugasemda eftir að þingleg meðferð frumvarpsins er hafin.

Virðingarfyllst,
SEÐLABANKI ÍSLANDS

Már Guðmundsson
seðlabankastjóri

Sigríður Benedíksdóttir
framkvæmdastjóri
fjármálastöðugleikasviðs